

Bajka
KAKO SU JABUKE DOBILE ZVIJEZDU

Bajku odabrala odgojiteljica Marina Gavrić

Jednom davno, ispod zemljanog prekrivača, spavala jedna mala sjemenka. Spavala je cijelu zimu dok u proljeće nije zasjalo sunce. Mala se sjemenka probudila, zijevala je i protezala svoje nožice sve dublje u zemlju, a svoje ruke visoko u zrak. A onda, zadnjim svojim protezanjem, mala sjemenka podigne glavu i pogleda svijet oko sebe.

Nakon tih dugih zimskih mjeseci provedenih u zemljanoj postelji, mali izdanak pomisli kako nikad nije vidio nešto takvo lijepo poput trave i cvijeća, te širom otvorenih očiju počne gledati svijet oko sebe.

Cijeli dan je tako slušao glazbu ptica i povjetarca. Promatrao je oblake kako plove modrim nebom, da bi potom vidio kako nebo postaje zlatno dok se sunce spremalo na počinak. A zatim, kad je sve opet postalo mračno, izdanak ugleda predivan prizor: na nebu su svjetlucale zvijezde poput dijamanta. Toliko je poželio dotaknuti jednu da se protezao i protezao kako bi dohvatio nebo. Ali zvijezde dotaknuti nije mogao. I zato je počeo plakati.

Odjednom, pojavi se vila, noseći na glavi krunu od tih svjetlucavih zvijezda.

"Zašto plačeš?" – upita ga vila. "Jer jako želim dotaknuti zvijezde" – odgovori izdanak.

"Jednog dana želja će ti se ispuniti." – reče vila. "Ali se prvo moraš puno potruditi. Moraš postati snažan i visok i pun ljubavi." Vila zatim nestane.

Mali izdanak se puno trudio da postane visok i snažan, te nakon nekog vremena pretvori se u mlado stablo. Stigla je oluja sa svojim vjetrovima i kišom i skoro ga srazila sa zemljom. Ali svaki put se stablo mučilo da se opet uspravi, i raslo je sve snažnije i snažnije.

Nakon nekog vremena stablo se više nije bojalo, jer je znalo da mu oluja pomaže da naraste.

Nakon mnogih posjeta oluje jednog jutra se malo stablo probudilo i shvatilo da su mu grane prekrivene ružičastim cvjetovima. "Kako je predivno!" – usklikne ono i dan za danom se brinulo za njih. U ljeto pojavili su se mali plodovi i sad je malo drvo postalo majka i toliko je bilo zauzeto brigom za svoju djecu jabučice, da je potpuno zaboravilo na želju koju je rekla vili. Stigla je jesen i njena djeca supostala zlatno-zelena, a mala vila je došla i poljubila svaku jabuku koje su nakon toga postale jarko crvene.

Malo stablo jabuke je bilo toliko ponosno na svoju djecu, pomislilo je da ne može biti sretnije. Odjednom, pored nje se pojavi vila s krunom od zvijezda. "Došla sam ti ispuniti želju," – reče, "i donijeti ti zvijezdu s neba." "Zvijezda mi više nije potrebna. Sretna sam s mojom djecom jabukama." – reče stablo jabuke. "Dobro onda," – reče vila, "dat ću zvijezdetoj djeci, ali sakrit ću ih duboko u njih gdje ih mogu pronaći samo djeca ljudi." Tako je i učinila. Točno tu ćete pronaći zvijezdu koja vas čeka: unutar svake jabuke, gdje čuva male sjemenke koje ćete ponovo zasaditi u zemlju.

**U svakoj zvijezdi su sjemenke,
u svakoj sjemenci je san
da će i ona jednog dana
narasti u novo stablo jabuke.**